

De Onbekende Filosoof
(The Fifth Saviour)

door Kristof van Hooymissen

Dit boek is opgedragen aan Michael Keuppens, Michael Houston, Michael Van Gool, Michael Schrijvers, Michaël Vandebril, Johan Rafael Deprez, Gabriella Vermeire, Gabriela Roxana Truta, Gabriel Phelps, Gabriel Rios, Dr Gabriel Cousens, Matthias Berte, Mehal Darji Rockefeller en Prinses Rebecca Ann Tudor, Peter van Lier, Isabel Von Minor, Swami Nardanand, Mary destuyver, Donna Grant, Madonna, Madeleine de Rothschild, Esther Di Turi, Leda Montenegro, Kristel Ceuppens, Samira Atillah, Sarah Bettens, Isa Heru, , Bart Perdaens, Chris Ceustermans, Magdalena Gabriel, Mohamed Ouali, Hafid, Danny Quintelier, Charles Jarvis, Vitaliski, Maggy Bleys, Carlo van Hooymissen, Carina van Hooymissen, Frank Haentjens, Filip Meulders, Kate Freeman, Maria, Thaïs, Prince Immanuel, Emmanuel Bruynseraede, Prins Laurent, David Sorensen, Kim Michaels, Thomas Jennes, Koning Filip en Koningin Mathilde. Blijf geloven in G-d en alles komt goed op een dag.

© 2018, Kristof van Hooymissen, Antwerpen

Deze uitgave mag vrij verspreid worden indien U denkt daar iemand mee te kunnen helpen. Ik doe dit niet voor het geld.

D/2018/Kristof van Hooymissen, uitgever

ISBN 9789402181753²

Eerste druk

Ik zoek al jaren naar het Dal van de Gelukzaligheid en was gewonnen geraakt voor de droom om zoveel mogelijk mensen gelukkig te maken. Maar hoe doe je dat, als je een onbekende filosoof bent? Hoe kon ik de mensheid het beste van dienst zijn? Ik wist dat ik anders was, maar dat hoeft geen probleem te zijn. Ik zocht vlijtig naar een manier om zich met mijn anders-zijn zo goed mogelijk te integreren in de wereld van alledag. Mijn ruige verleden had iets in me naar omhoog gebracht, ik zocht meer. Ik zocht diepgang, ik zocht de essentie. En ik kwam tot de vaststelling dat er nog zo'n individuen rond schenen te lopen als ik.

Gisteren was ik op bezoek bij mijn vader. We bekeken veel muziekstukken van bekende, doch veel te vroeg overleden artiesten. Eén van hen was Elvis Presley, een man die spiritueler was dan de meeste mensen beseffen. Ik genoot ervan te zien hoe hij op het landgoed van Paramahansa Yogananda tot rust probeerde te komen. Oh wat is muziek prachtig, niet alleen om naar te luisteren maar vooral ook om zelf te beoefenen als vrije kunst. Voor het leven van bijvoorbeeld een Elvis Presley zou ik niet willen tekenen. Roem, succes en weelde zoek ik niet. Ik geniet nog het meest van dit moment, wanneer ik hier in stilte zit te schrijven, en in mijn hart en ziel over wijsheid contempleer.

Leven in harmonie met de wetten van de hemel, dat zou een gouden tijdperk voor ogen moeten houden. De astrologie is daarbij een grote hulp voor mens en maatschappij om die harmonie te behouden. Voor sommigen gaan we naar een gouden tijdperk, en evenzo naar een ideale regeringsvorm, voor anderen zitten we nog steeds in het duistere Kali Yuga, het Ijzeren Tijdperk van Strijd en Hypocrisie. Ik weet niet wie er gelijk heeft, maar ik laat me wel leiden door de schoonheid en de pracht van de mogelijkheid om met zijn allen, al was het maar mondjesmaat, zo'n sprankel van zo'n gouden tijd in ere te houden.

De studie van het bewustzijn van de mens houdt me bezig. Ik voel er een grote liefde voor dit filosofisch te benaderen. Het omvat alles waar de mens mee bezig is, van psychologie tot geschiedenis en antropologie. Aangezien wij allen mensen zijn, dringen deze levensvragen zich nog steeds aan me op. Het boeddhisme en de theosofie hebben me veel geleerd. Ik bouw erop verder. Ik neem wat politiek en religie betreft geen standpunt meer in. De mensen moeten er zelf maar uitgeraken. Ik kan niet in de plaats van anderen denken. Trouwens, het zorgt voor ruzie dat te doen. Daarom doe ik het hoegenaamd niet. Het leven begint pas op vijftig, denk ik. De hardheid van ons bestaan zift automatisch veel onzin uit ons leven. En in de omgang met anderen

kunnen we vooral leren van elkaar. Nog steeds heb ik mij ten doel gesteld dat Dal van de Gelukzaligheid te vinden en te veroveren, maar ik meen dat het in onszelf te vinden is. Het is geen plaats an sich. Ik heb me in mijn leven vaak opgeofferd voor anderen, en heb daar veel door geleden maar ook veel genot uit gepuurd. Iets voor een ander te kunnen doen, zonder er iets voor terug te verlangen. Het bodhisattva-ideaal dat ik hoog in het vaandel draag, zonder het aan iemand te willen opdringen. Het is niet iedereen gegeven, denk ik. Ik voel nu dat de tijd aanbreekt om meer licht voor mezelf te willen veroveren, alvorens het aan anderen te kunnen doorgeven. Vroeger wou ik naar India, of naar Tibet, maar ik ben tot het besef gekomen dat het geen noodzakelijkheid is werkelijk naar die plaatsen te gaan om tot zuivere kennis te komen. Deze zuivere kennis – noem het wijsheid – is eeuwig en niet aan tijd of plaats gebonden. Ik meen mij voor te nemen nog een sabbatjaar te nemen, en dan denk ik erover na mij nog aan een vijfjarig studie van de filosofie te wagen. Wat de Oosterse wijzen hebben ontdekt, moet ook aan onze Westerse universiteiten te vinden zijn. Die twee zullen elkaar toch steeds meer moeten vinden, ontmoeten, ontmoeten. Als ik onderweg van mijn levensreis nog iets kan ondernemen voor de zwaksten in onze maatschappij, de wijsheid van Gandhi indachtig dat de grootsheid van een